

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové ve věci žalobce: **M. R.**, zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Poděbradská 5, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2025, čj. OAM-0376069-16/DO-2025, MV-81509-13/OAM-2025, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2025, čj. 55 A 10/2025-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 28. 8. 2025 žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení pobytového oprávnění za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území České republiky. Učinil tak podle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále „Lex Ukrajina“) ve spojení s § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, jelikož žalobci poskytl práva plynoucí z dočasné ochrany jiný členský stát Evropské unie, konkrétně Slovensko.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Ten ji usnesením ze dne 29. 10. 2025 odmítl a věc postoupil Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany. Žalobce před podáním žaloby nevyčerpal řádný opravný prostředek (žádost o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany), a proto je jeho žaloba nepřijatelná. Jelikož však byl žalovaným nesprávně poučen o možnosti podat přímo žalobu ke správnímu soudu, postoupil krajský soud věc Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení tohoto opravného prostředku.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. V ní namítl, že krajský soud nesprávně vyhodnotil rozdílné procesní postupy a jejich posloupnost podle Lex Ukrajina. Podle stěžovatele se zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, včetně tam stanovené procesní možnosti podat žádost o nové posouzení důvodů ve smyslu § 180e tohoto zákona, v projednávané věci neuplatní, jelikož pobytové oprávnění za účelem dočasné ochrany nebylo žalobci poskytnuto z důvodu dle § 10 odst. 1 písm. a) zákona o dočasné ochraně. Stěžovatel tak žalobce správně poučil o možnosti podat proti jeho rozhodnutí žalobu ke správnímu soudu.

[4] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud na úvod předesílá, že nepřehlédl, že kasační stížnost podává žalovaný, ačkoli byl formálně vzato před krajským soudem procesně úspěšný. Tato kasační stížnost je nicméně přípustná. Stěžovatel totiž nepročí pouze proti důvodům rozhodnutí (§ 104 odst. 2 soudního řádu správního), nýbrž zpochybňuje i správnost výroků napadeného usnesení o odmítnutí žaloby pro nepřípustnost (výrok I.) a o postoupení věci Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (výrok II.). Domáhá se tedy v zásadě věcného projednání žaloby. Ačkoli může tato situace působit absurdně, je pochopitelná. Stěžovatel má totiž za to, že proti jeho rozhodnutí lze podat přímo žalobu ke správnímu soudu, a tudíž že o této možnosti žalobce správně poučil. Podání kasační stížnosti procesně úspěšným účastníkem řízení, který zpochybňuje i samotný výrok napadeného soudního rozhodnutí, přitom není vyloučeno (přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 5 Afs 91/2012-41). Nejvyšší správní soud proto již v minulosti věcně projednal kasační stížnosti žalovaného správního orgánu, které napadaly usnesení o odmítnutí žaloby pro nepřípustnost a postoupení věci příslušnému správnímu orgánu k vyřízení opravného prostředku (rozsudky ze dne 20. 8. 2020, čj. 6 Azs 192/2020-21; ze dne 17. 1. 2023, čj. 3 Azs 281/2021-33; anebo ze dne 9. 3. 2021, čj. 6 Ads 210/2019-36).

[6] Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[8] Nejvyšší správní soud se již skutkově i právně shodným případem zabýval. Dospěl k závěru, že žádost o nové posouzení důvodů podle § 180e zákona o pobytu cizinců představuje řádný opravný prostředek ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) soudního řádu správního proti každému rozhodnutí o neudělení pobytového oprávnění na území České republiky za účelem poskytnutí dočasné ochrany podle Lex Ukrajina. Pro účely procesního postupu tedy není rozhodné, zda je žádost zamítnuta z důvodů stanovených v zákoně o dočasné ochraně, nebo zákoně o pobytu cizinců (rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2025, čj. 22 Azs 248/2025-17, body 17 až 33). V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2023,

pokračování

čj. 5 Azs 39/2023-24, je proto před podáním žaloby ve správním soudnictví nutné tento opravný prostředek vyčerpat.

[9] K řešení nastolené otázky tedy již existuje judikatura. Nejvyšší správní soud ji neshledal rozpornou. Rovněž necítí potřebu se od ní odchýlit. Nedospěl ani k závěru, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[10] Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, odmítl ji podle § 104a soudního řádu správního (výrok I. tohoto usnesení).

[11] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 soudního řádu správního (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS; či usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto usnesení). Ve věci měl úspěch žalobce. Ten se však ke kasační stížnosti nevyjádřil, ani nedoložil, že mu v řízení o kasační stížnosti náklady vznikly. Nejvyšší správní soud mu tak náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III tohoto usnesení).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. listopadu 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu